

ולד חטאת פרק שלישי מעילה

יא.

עין משפט
נר מצוה

ד א מיי פ"ד מהלכות
מעילה הלכה ג:
ה ב מיי שם ופיע מהל'
מדות לג' א:
ו ג ד מיי (שם) ופיע מהל'
מדות לג' י:
ז ה מיי פ"ד מהלכות
מעילה הלכה ג:
ח ו מיי שם הלכה ד:
ז א מיי פ"ג מהל' אסורי
מצוא הל' טו:
ט ח מיי פ"ג מהלכות
מעילה הלכה א:
י ט מיי שם הלכה ט:

תורה אור השלם

1. כי נפש הקשר בקם הוא ואני נתחייב לקבל על המזבח לכפר על נפשתיכם כי הקדש הוא בנפש יכפר: ויקרא יז יא

הגהות מהר"י

לנדר
[א] תוס' ד"ה תרי מיעושי בו' באחד אין מלמדין. מלת אין נמחק ועי' יומא ט"ז ע"א תוס' ד"ה מרי מעוטי:

רבינו גרשום

בהן להתחלה הואיל וקורבנין בהן ואם נתנו אין מועלין בהן מדאורייתא אלא מדרבנן דמיתו קרן לחור: ואם עד שלא כיפרו הבעלים. שרעין לא כיפרו באחרת ורודים להחזיק בדמי אלו אותה שהיא בעלת מום כיון דמסאבא וקיימה תמכר לאחור ויביא וטחא בדמיה ואותה שעבדה שנתה תריע עד שחטאתה ותמכר ויביא בדמיה חתרת: ועושה ממורה ומועלין בו. הואיל ידש בהן קדושת דמים: מאי שנא רישא. הני תלה דלא קא מפליגי בהו רישא פסיק ליה דבין משיכורין ובין עד שלא נתכפרו לעולם ימיתו ואי אבד מה הפלגה איכא למיבער להו ברישא: הא תנא ליה בבי תמורה. ליה נמי כי האי גונאה: גתה התם אבד (דאידיד) דאיירי בתמורה והכא משום מעילה: המפריש מעות לגויריותו: ולא פירש אלו לעלותו ואילו לחטאתו ואילו לשלמים: לא נהנין ולא מועלין. בכל אותן המעות: מפני שהן ראויין. ואי לבוא כולן לשלמים. כלומר הדכל משה ומעט מצעין לממרו וזו שלמים הפרש ושלמים קדשים יגינה ואין מועילה כדתנן בפרק קמא קדשים קלים לפני וירקת דמים כ"ו ומ"ט אויל לקולא דאי אמרת ניכא שחן ראויין לבוא כולן עולה אותה בהו מעילה מ"מ דמי קדשים קלים שחן דאין בני מעילה ואי קא מיתו עלייהו קרבן מעילה אישתבח דקא מיתו חולין לעורה הילכך אויל לקולא

ועושה תמורה ומועלין בה. כיון דלא כיפרו זעליה משום דלא אולא לאיצוד כדאמר תרעה כו': **מאי שנא סיפא דימפאי.** כלומר דמפליגי עיניה שנתה ושנמלאת זעלת מום מהי תלת דרישא ולא תני כולהו כמד בצב ומשני רישא פסיקא ליה דככל עיני תמותו בין כיפרו בין לא כיפרו אלז סיפא לא פסיקא ליה ללא אמרינן צבתי כדסיפא תמותו אלז אלז כיפרו זעלים אלז זלל כיפרו אלז אמרינן תרעה כדמפרש במתמינן הילכך נריך לאפלוגיניהו צבתי צבי ט:

הא יא תני גבי תמורה. צבוק ולד תחטאת (תמורה דף כ"א): איכא כי הכא ותרוייהו למה לי ומשני התם משום תמורה כלומר אגז דמתי ט' לכו משום דלחין עושין תמורה לשיח התם והו תמורה עיקר ט' תנא נמי ט' דין לעו עושין תמורה: **המפריש מעות** לגויריותו לא נהנין ולא מועלין. מפני שהן ראויין לנא כולם שלמים דכיון דלא פירש אס ייאלה יביא כל המעות לשלמים וקדשים קלים שחן צהו מעילה:

מת טא הנזיר והו יא מעות סתומין יפלו גרובה. לעולת קין למוזח נזיר (דף כ"ה). מפרש טעמא: דמי חטאת ייכבו זיים המלח. כמו חטאת שמתו זעליה: **ראויין מעות** זחם. דעל כפי הנזיר כתיב (במדבר ו) ומויר אין כאן: **יצא** כנחש קדרון מועלין. מדרבנן קאמר כדמפרש בגמרא: ירדו צייתין אין מועלין הן. דלאמרינן נעשית מוזהב ומנא מפרש היכי דמי דנהנה מהס: **ובמנא שהה ראויין** אביא תורים שלא הגיע זמנן. כלומר שס קטנים ואין ראויין למוזח עמה ולשגידלו יכשרו זמנא צבתימין דלא נהנין ולא מועלין וזנא עשד זמנא כדי נסכה דהא לעולם לא ימיתו ראויין למוזח מאחר שעבר זמנן ואגז מורים שלא הגיע זמנן נקטיה:

אמרה תורה הבא תורים (שלמים) במעות תתמים הבא תורים בו'. צבתימא שאין ראוי למוזח כן ולמלאין מייטי להו ט' וא"כ לית לן למימר דלא יא נהנין טעמא דמפני שהם ראויין כו':

מאי שעמא דאמר אין מועלין לא גרסין יא דא"כ משמע דמ"ד מועלין היינו מדאורייתא ולית ליה הני דרשות בדמיון זה אינו דלא כ"ד גריש הואיל לו (יומא דף נ"ט) קאמר ע"כ לא פליגי אלז מדרבנן אלז כן דאורייתא אין מועלין ועוד דר"ש קאמר הכא דמועלין וצבתימין קאמר דאין מועלין אלז כסוף (ע"ז) מדרבנן אלז ט' [ה"ג עד כאן ל"פ ר"ש] אלז מדרבנן אלז מדאורייתא אין מועלין מנהני מילי ט': **אין דך דבר שנעשית** בצורתו ומועלין. ואם תאמר אימא איפכא א' דאין דך דבר שלא נעשית מזותו אין בו מעילה י"ל דעגלה ערופה תוכיה לירידתה לנחל אמתן אסרתה וקודם לכן לא:

ט תרי מיעושי כתיבי. מימיה דכמד מיעוטא הוה סגי דליכא למימר דאי לא קמיעו דמיו מיעוטא אלז צדו הוה ילפינן מאידך דלסן קן לשמוק מן המיעוט דהא לו שני זמנים הבאין א' כאחד [א] לזו אין מלמדיו ונראה למורי הרב [רבינו] פרך דלא מני למישתק מהערופה דאינטרין לומר זו צעריפה ואין אחר צעריפה לאפוקי פרה הדומה כדאמר בפ"ק דחולין (דף כ"ד). וא"כ נריך לכתוב זמנו כדי שלא יגבשו משט הערופה (אף עקיף דפ"י ט' ע"ג). לול קטן היה בין הבהב צמובה. פירוש כמין ארובה ואין זה אורנו לול דלאמרינן צבתימין (דף כ"ד) וצבתימין (דף כ"ד) שחוטו הוא צין כשכש למוזח ממש כדי לקיים מצות וזיקה צבשר וזה היה משוך לזד הקין א' של מוצח וכבר כלה רחב הכבש שהוא ט"ו אמה והמוזח ששים ושלשים אמה מנוזח למוזח:

דלא נהנין ולא מועלין: יפלו גרובה. שהלכה היא בניור: דמי חטאת ילכו לים המלח. דחטאת שמתו בעליה היא: דמי עולה יביאו עולה. (ב) האשה שמתה יביאו וירשין עולתה דדרון בעלמא הוא: ונאכלין ליום אחד. כדן שלמי נזיר: ואין טעונין להם. משום דכתיבי על נזון על כפי הנזיר והו יא תרי מיעושי: מפני שהן ראויין לבוא בהן תורין שלא הגיע זמנן. וכיון דראויין לו לבוא לאחר זמן מצי למיתו לא נהנין ולא מועלין: ובני יונה שעבר זמנן. תחלת הציחה שבוה ורשבה הפסוקין לקרבן ופסולין לאו קדשי: הו יגהו ויתו ליום מעילה: אמר רבא. לא ידמי מפרש מעות לגויריותו למפריש מעות לקנין. דבבי דמי אמרה תורה במעות סתומים באמה שלמים. משום דמחייבי להביא בהן נמי שלמים יליכין אמרינן מפני שאראין להביא כולן לשלמים לית בהו מעילה אבל הכא במפריש מעות לקינו מי אמרה תורה הבא תורין שלא הגיע זמנן שאין ראויין למוזח למאי קא קא מיתו לזו הילכך לא תני הכי: הדרם בתחילה. אין מועלין בו והו קודם וירקתו: יצא לנחל קדרון מועלין בו. היינו בתר וירקת. כדתנן אלו ואלו מתערבין באמה וירצא לנחל קדרון ומכרין לובל ומועלין בו והו מעילה מדרבנן היא ולא מדאורייתא אלא דבר שנעשית מצותו ומועלין בו: וירדו לשיחין אין מועלין בהן. דכבר נעשת מצותו מה לאחר כפרה אין בו מעילה מדאורייתא נעשת מצותו: אימא הכי לאריך גיסא מה לפני כפרה יש בו מעילה דאמתי לא נעשת מצותו. לטעמא דרבי יוחנן קאמר דרביש הוא:

דלא נהנין ולא מועלין: יפלו גרובה. שהלכה היא בניור: דמי חטאת ילכו לים המלח. דחטאת שמתו בעליה היא: דמי עולה יביאו עולה. (ב) האשה שמתה יביאו וירשין עולתה דדרון בעלמא הוא: ונאכלין ליום אחד. כדן שלמי נזיר: ואין טעונין להם. משום דכתיבי על נזון על כפי הנזיר והו יא תרי מיעושי: מפני שהן ראויין לבוא בהן תורין שלא הגיע זמנן. וכיון דראויין לו לבוא לאחר זמן מצי למיתו לא נהנין ולא מועלין: ובני יונה שעבר זמנן. תחלת הציחה שבוה ורשבה הפסוקין לקרבן ופסולין לאו קדשי: הו יגהו ויתו ליום מעילה: אמר רבא. לא ידמי מפרש מעות לגויריותו למפריש מעות לקנין. דבבי דמי אמרה תורה במעות סתומים באמה שלמים. משום דמחייבי להביא בהן נמי שלמים יליכין אמרינן מפני שאראין להביא כולן לשלמים לית בהו מעילה אבל הכא במפריש מעות לקינו מי אמרה תורה הבא תורין שלא הגיע זמנן שאין ראויין למוזח למאי קא קא מיתו לזו הילכך לא תני הכי: הדרם בתחילה. אין מועלין בו והו קודם וירקתו: יצא לנחל קדרון מועלין בו. היינו בתר וירקת. כדתנן אלו ואלו מתערבין באמה וירצא לנחל קדרון ומכרין לובל ומועלין בו והו מעילה מדרבנן היא ולא מדאורייתא אלא דבר שנעשית מצותו ומועלין בו: וירדו לשיחין אין מועלין בהן. דכבר נעשת מצותו מה לאחר כפרה אין בו מעילה מדאורייתא נעשת מצותו: אימא הכי לאריך גיסא מה לפני כפרה יש בו מעילה דאמתי לא נעשת מצותו. לטעמא דרבי יוחנן קאמר דרביש הוא:

דלא נהנין ולא מועלין: יפלו גרובה. שהלכה היא בניור: דמי חטאת ילכו לים המלח. דחטאת שמתו בעליה היא: דמי עולה יביאו עולה. (ב) האשה שמתה יביאו וירשין עולתה דדרון בעלמא הוא: ונאכלין ליום אחד. כדן שלמי נזיר: ואין טעונין להם. משום דכתיבי על נזון על כפי הנזיר והו יא תרי מיעושי: מפני שהן ראויין לבוא בהן תורין שלא הגיע זמנן. וכיון דראויין לו לבוא לאחר זמן מצי למיתו לא נהנין ולא מועלין: ובני יונה שעבר זמנן. תחלת הציחה שבוה ורשבה הפסוקין לקרבן ופסולין לאו קדשי: הו יגהו ויתו ליום מעילה: אמר רבא. לא ידמי מפרש מעות לגויריותו למפריש מעות לקנין. דבבי דמי אמרה תורה במעות סתומים באמה שלמים. משום דמחייבי להביא בהן נמי שלמים יליכין אמרינן מפני שאראין להביא כולן לשלמים לית בהו מעילה אבל הכא במפריש מעות לקינו מי אמרה תורה הבא תורין שלא הגיע זמנן שאין ראויין למוזח למאי קא קא מיתו לזו הילכך לא תני הכי: הדרם בתחילה. אין מועלין בו והו קודם וירקתו: יצא לנחל קדרון מועלין בו. היינו בתר וירקת. כדתנן אלו ואלו מתערבין באמה וירצא לנחל קדרון ומכרין לובל ומועלין בו והו מעילה מדרבנן היא ולא מדאורייתא אלא דבר שנעשית מצותו ומועלין בו: וירדו לשיחין אין מועלין בהן. דכבר נעשת מצותו מה לאחר כפרה אין בו מעילה מדאורייתא נעשת מצותו: אימא הכי לאריך גיסא מה לפני כפרה יש בו מעילה דאמתי לא נעשת מצותו. לטעמא דרבי יוחנן קאמר דרביש הוא:

(ב) ז"ל דדרון בעלמא הוא ודמתן כתיבין פ"ד דהאשה שמתה יביאו וירשין עולתה.

ואם עד שלא כיפרו הבעלים. צבחרת מנאלו ורוזנין להמכפר צדמי אותה שהיא זעלת מום הואיל ומסאבא וקיימה תמכר לאלתר ויביא צדמיה חטאת ואותה שעברה שנתה תרעה עד שתמאבז ותמכר ויביא צדמיה אחרת. ועושה תמורה ומועלין בה הואיל וקדושה קדושת דמים: **גמ' ומאי שנא** הזני יא רישא (ט) דלא קא מפליגי צהו.

ואם עד שלא כיפרו הבעלים תרעה עד שתמאבז ותמכר ויביא צדמיה חטאת ואותה שעברה שנתה תרעה עד שתמאבז ותמכר ויביא צדמיה אחרת. ועושה תמורה ומועלין בה הואיל וקדושה קדושת דמים: **גמ' ומאי שנא** הזני יא רישא (ט) דלא קא מפליגי צהו. ואינו רשע וימוחו בין משפירו צלל עד שלא כיפרו: רישא פסיקא ליה. לעולם ימוחו דמיה הפלגה איכא לפלוני צרישא התם ליכא למימר כיפרו ולא כיפרו דולד חטאת ותמורת חטאת אינהו גופייהו לא הוו חטאת וטחאת שמתו זעליה נמי הא מתו להו זעלים אלז כסיפא איכא לפלוני: **הא טנא ליה גבי סמורה.** כי האי גונאה: **טנא הסס משום סמורה.** אידי דאמרי צבתימיה דמי נמי צבתימיה: **והכא טנא משום מעילה.** ואידי דאיירי צבתימיה איירי נמי צבתימיה: **מתנא:** המפריש מעות לגויריותו. ולא פירש אלו לחטאת ואלו לעולה ואלו לשלמים: **נא נהנין ולא מועלין.** בכל אותן המעות: **מפני שכן ראויין להביא כנוון שלמים.** כלומר דככל יא מנה ומנה מלינין למימר זה הפריש לשלמים ושלמים קדשים קלין יניחו ואין כוון מעילה כדתנן צ"י קמא (ע"ז דף ט'): **קדשים קלין לפני וירקת דמיה** אין מועלין בהן ומאי טעמא אויל לקולא דאי אמרה (י) (וימלא) כוון ראויין להביא עולה ואיכא מעילה צבולהו מכל מקום דמי שלמים איכא צבתימיה דאין בני מעילה ואם מיימי עלייהו קרבן מעילה אישתכח דקא מיימי חולין לעורה הלכך יא לקולא דלא נהנין ולא מועלין: **מעוט סמומא.** דלא פריש: יפלו גרובה ט.

ואינו רשע וימוחו בין משפירו צלל עד שלא כיפרו: רישא פסיקא ליה. לעולם ימוחו דמיה הפלגה איכא לפלוני צרישא התם ליכא למימר כיפרו ולא כיפרו דולד חטאת ותמורת חטאת אינהו גופייהו לא הוו חטאת וטחאת שמתו זעליה נמי הא מתו להו זעלים אלז כסיפא איכא לפלוני: **הא טנא ליה גבי סמורה.** כי האי גונאה: **טנא הסס משום סמורה.** אידי דאמרי צבתימיה דמי נמי צבתימיה: **והכא טנא משום מעילה.** ואידי דאיירי צבתימיה איירי נמי צבתימיה: **מתנא:** המפריש מעות לגויריותו. ולא פירש אלו לחטאת ואלו לעולה ואלו לשלמים: **נא נהנין ולא מועלין.** בכל אותן המעות: **מפני שכן ראויין להביא כנוון שלמים.** כלומר דככל יא מנה ומנה מלינין למימר זה הפריש לשלמים ושלמים קדשים קלין יניחו ואין כוון מעילה כדתנן צ"י קמא (ע"ז דף ט'): **קדשים קלין לפני וירקת דמיה** אין מועלין בהן ומאי טעמא אויל לקולא דאי אמרה (י) (וימלא) כוון ראויין להביא עולה ואיכא מעילה צבולהו מכל מקום דמי שלמים איכא צבתימיה דאין בני מעילה ואם מיימי עלייהו קרבן מעילה אישתכח דקא מיימי חולין לעורה הלכך יא לקולא דלא נהנין ולא מועלין: **מעוט סמומא.** דלא פריש: יפלו גרובה ט.

ואינו רשע וימוחו בין משפירו צלל עד שלא כיפרו: רישא פסיקא ליה. לעולם ימוחו דמיה הפלגה איכא לפלוני צרישא התם ליכא למימר כיפרו ולא כיפרו דולד חטאת ותמורת חטאת אינהו גופייהו לא הוו חטאת וטחאת שמתו זעליה נמי הא מתו להו זעלים אלז כסיפא איכא לפלוני: **הא טנא ליה גבי סמורה.** כי האי גונאה: **טנא הסס משום סמורה.** אידי דאמרי צבתימיה דמי נמי צבתימיה: **והכא טנא משום מעילה.** ואידי דאיירי צבתימיה איירי נמי צבתימיה: **מתנא:** המפריש מעות לגויריותו. ולא פירש אלו לחטאת ואלו לעולה ואלו לשלמים: **נא נהנין ולא מועלין.** בכל אותן המעות: **מפני שכן ראויין להביא כנוון שלמים.** כלומר דככל יא מנה ומנה מלינין למימר זה הפריש לשלמים ושלמים קדשים קלין יניחו ואין כוון מעילה כדתנן צ"י קמא (ע"ז דף ט'): **קדשים קלין לפני וירקת דמיה** אין מועלין בהן ומאי טעמא אויל לקולא דאי אמרה (י) (וימלא) כוון ראויין להביא עולה ואיכא מעילה צבולהו מכל מקום דמי שלמים איכא צבתימיה דאין בני מעילה ואם מיימי עלייהו קרבן מעילה אישתכח דקא מיימי חולין לעורה הלכך יא לקולא דלא נהנין ולא מועלין: **מעוט סמומא.** דלא פריש: יפלו גרובה ט.

ואינו רשע וימוחו בין משפירו צלל עד שלא כיפרו: רישא פסיקא ליה. לעולם ימוחו דמיה הפלגה איכא לפלוני צרישא התם ליכא למימר כיפרו ולא כיפרו דולד חטאת ותמורת חטאת אינהו גופייהו לא הוו חטאת וטחאת שמתו זעליה נמי הא מתו להו זעלים אלז כסיפא איכא לפלוני: **הא טנא ליה גבי סמורה.** כי האי גונאה: **טנא הסס משום סמורה.** אידי דאמרי צבתימיה דמי נמי צבתימיה: **והכא טנא משום מעילה.** ואידי דאיירי צבתימיה איירי נמי צבתימיה: **מתנא:** המפריש מעות לגויריותו. ולא פירש אלו לחטאת ואלו לעולה ואלו לשלמים: **נא נהנין ולא מועלין.** בכל אותן המעות: **מפני שכן ראויין להביא כנוון שלמים.** כלומר דככל יא מנה ומנה מלינין למימר זה הפריש לשלמים ושלמים קדשים קלין יניחו ואין כוון מעילה כדתנן צ"י קמא (ע"ז דף ט'): **קדשים קלין לפני וירקת דמיה** אין מועלין בהן ומאי טעמא אויל לקולא דאי אמרה (י) (וימלא) כוון ראויין להביא עולה ואיכא מעילה צבולהו מכל מקום דמי שלמים איכא צבתימיה דאין בני מעילה ואם מיימי עלייהו קרבן מעילה אישתכח דקא מיימי חולין לעורה הלכך יא לקולא דלא נהנין ולא מועלין: **מעוט סמומא.** דלא פריש: יפלו גרובה ט.

ואינו רשע וימוחו בין משפירו צלל עד שלא כיפרו: רישא פסיקא ליה. לעולם ימוחו דמיה הפלגה איכא לפלוני צרישא התם ליכא למימר כיפרו ולא כיפרו דולד חטאת ותמורת חטאת אינהו גופייהו לא הוו חטאת וטחאת שמתו זעליה נמי הא מתו להו זעלים אלז כסיפא איכא לפלוני: **הא טנא ליה גבי סמורה.** כי האי גונאה: **טנא הסס משום סמורה.** אידי דאמרי צבתימיה דמי נמי צבתימיה: **והכא טנא משום מעילה.** ואידי דאיירי צבתימיה איירי נמי צבתימיה: **מתנא:** המפריש מעות לגויריותו. ולא פירש אלו לחטאת ואלו לעולה ואלו לשלמים: **נא נהנין ולא מועלין.** בכל אותן המעות: **מפני שכן ראויין להביא כנוון שלמים.** כלומר דככל יא מנה ומנה מלינין למימר זה הפריש לשלמים ושלמים קדשים קלין יניחו ואין כוון מעילה כדתנן צ"י קמא (ע"ז דף ט'): **קדשים קלין לפני וירקת דמיה** אין מועלין בהן ומאי טעמא אויל לקולא דאי אמרה (י) (וימלא) כוון ראויין להביא עולה ואיכא מעילה צבולהו מכל מקום דמי שלמים איכא צבתימיה דאין בני מעילה ואם מיימי עלייהו קרבן מעילה אישתכח דקא מיימי חולין לעורה הלכך יא לקולא דלא נהנין ולא מועלין: **מעוט סמומא.** דלא פריש: יפלו גרובה ט.

ואינו רשע וימוחו בין משפירו צלל עד שלא כיפרו: רישא פסיקא ליה. לעולם ימוחו דמיה הפלגה איכא לפלוני צרישא התם ליכא למימר כיפרו ולא כיפרו דולד חטאת ותמורת חטאת אינהו גופייהו לא הוו חטאת וטחאת שמתו זעליה נמי הא מתו להו זעלים אלז כסיפא איכא לפלוני: **הא טנא ליה גבי סמורה.** כי האי גונאה: **טנא הסס משום סמורה.** אידי דאמרי צבתימיה דמי נמי צבתימיה: **והכא טנא משום מעילה.** ואידי דאיירי צבתימיה איירי נמי צבתימיה: **מתנא:** המפריש מעות לגויריותו. ולא פירש אלו לחטאת ואלו לעולה ואלו לשלמים: **נא נהנין ולא מועלין.** בכל אותן המעות: **מפני שכן ראויין להביא כנוון שלמים.** כלומר דככל יא מנה ומנה מלינין למימר זה הפריש לשלמים ושלמים קדשים קלין יניחו ואין כוון מעילה כדתנן צ"י קמא (ע"ז דף ט'): **קדשים קלין לפני וירקת דמיה** אין מועלין בהן ומאי טעמא אויל לקולא דאי אמרה (י) (וימלא) כוון ראויין להביא עולה ואיכא מעילה צבולהו מכל מקום דמי שלמים איכא צבתימיה דאין בני מעילה ואם מיימי עלייהו קרבן מעילה אישתכח דקא מיימי חולין לעורה הלכך יא לקולא דלא נהנין ולא מועלין: **מעוט סמומא.** דלא פריש: יפלו גרובה ט.

(ב) ז"ל דדרון בעלמא הוא ודמתן כתיבין פ"ד דהאשה שמתה יביאו וירשין עולתה.

הגהות הר"ח

(א) גמ' שאינן ראויין למוזח. (ב) צבתימיה: (ג) שם ואימא היכי מה לפני וכו' כי בו מעילה א"ל ר"י וכו' כי: (ד) ר"ש ד"ה ד"ה ד"ה וכו' כי: (ה) דאורייתא חטאת ואלו י"ל אין גמרא ואמרי: מ"ה אין מועלין מדאורייתא אלז מדרבנן:

מוכר רש"י

רישא פסיקא ליה. לעולם מות ואיכא לא כיפרו הבעלים (תמורה כ"ב). המפריש מעות לגויריותו. והו סתומין כולל לא תחטאת. מפני דמי עולה שכן. ולא מועלין מפני שהן ראויין לבוא כדן שלמים. הואיל לא הפריש אלו לחטאת ואלו לשלמים. אמר רבא. לא ידמי מפרש מעות לקנין. דבבי דמי אמרה תורה במעות סתומים באמה שלמים. משום דמחייבי להביא בהן נמי שלמים יליכין אמרינן מפני שאראין להביא כולן לשלמים לית בהו מעילה אבל הכא במפריש מעות לקינו מי אמרה תורה הבא תורין שלא הגיע זמנן שאין ראויין למוזח למאי קא קא מיתו לזו הילכך לא תני הכי: הדרם בתחילה. אין מועלין בו והו קודם וירקתו: יצא לנחל קדרון מועלין בו. היינו בתר וירקת. כדתנן אלו ואלו מתערבין באמה וירצא לנחל קדרון ומכרין לובל ומועלין בו והו מעילה מדרבנן היא ולא מדאורייתא אלא דבר שנעשית מצותו ומועלין בו: וירדו לשיחין אין מועלין בהן. דכבר נעשת מצותו מה לאחר כפרה אין בו מעילה מדאורייתא נעשת מצותו: אימא הכי לאריך גיסא מה לפני כפרה יש בו מעילה דאמתי לא נעשת מצותו. לטעמא דרבי יוחנן קאמר דרביש הוא:

דלא נהנין ולא מועלין: יפלו גרובה. שהלכה היא בניור: דמי חטאת ילכו לים המלח. דחטאת שמתו בעליה היא: דמי עולה יביאו עולה. (ב) האשה שמתה יביאו וירשין עולתה דדרון בעלמא הוא: ונאכלין ליום אחד. כדן שלמי נזיר: ואין טעונין להם. משום דכתיבי על נזון על כפי הנזיר והו יא תרי מיעושי: מפני שהן ראויין לבוא בהן תורין שלא הגיע זמנן. וכיון דראויין לו לבוא לאחר זמן מצי למיתו לא נהנין ולא מועלין: ובני יונה שעבר זמנן. תחלת הציחה שבוה ורשבה הפסוקין לקרבן ופסולין לאו קדשי: הו יגהו ויתו ליום מעילה: אמר רבא. לא ידמי מפרש מעות לגויריותו למפריש מעות לקנין. דבבי דמי אמרה תורה במעות סתומים באמה שלמים. משום דמחייבי להביא בהן נמי שלמים יליכין אמרינן מפני שאראין להביא כולן לשלמים לית בהו מעילה אבל הכא במפריש מעות לקינו מי אמרה תורה הבא תורין שלא הגיע זמנן שאין ראויין למוזח למאי קא קא מיתו לזו הילכך לא תני הכי: הדרם בתחילה. אין מועלין בו והו קודם וירקתו: יצא לנחל קדרון מועלין בו. היינו בתר וירקת. כדתנן אלו ואלו מתערבין באמה וירצא לנחל קדרון ומכרין לובל ומועלין בו והו מעילה מדרבנן היא ולא מדאורייתא אלא דבר שנעשית מצותו ומועלין בו: וירדו לשיחין אין מועלין בהן. דכבר נעשת מצותו מה לאחר כפרה אין בו מעילה מדאורייתא נעשת מצותו: אימא הכי לאריך גיסא מה לפני כפרה יש בו מעילה דאמתי לא נעשת מצותו. לטעמא דרבי יוחנן קאמר דרביש הוא:

(ב) ז"ל דדרון בעלמא הוא ודמתן כתיבין פ"ד דהאשה שמתה יביאו וירשין עולתה.

שיטת מקובצת

ואם עד שלא כיפרו הבעלים. צבחרת מנאלו ורוזנין להמכפר צדמי אותה שהיא זעלת מום הואיל ומסאבא וקיימה תמכר לאלתר ויביא צדמיה חטאת ואותה שעברה שנתה תרעה עד שתמאבז ותמכר ויביא צדמיה אחרת. ועושה תמורה ומועלין בה הואיל וקדושה קדושת דמים: **גמ' ומאי שנא** הזני יא רישא (ט) דלא קא מפליגי צהו. ואינו רשע וימוחו בין משפירו צלל עד שלא כיפרו: רישא פסיקא ליה. לעולם ימוחו דמיה הפלגה איכא לפלוני צרישא התם ליכא למימר כיפרו ולא כיפרו דולד חטאת ותמורת חטאת אינהו גופייהו לא הוו חטאת וטחאת שמתו זעליה נמי הא מתו להו זעלים אלז כסיפא איכא לפלוני: **הא טנא ליה גבי סמורה.** כי האי גונאה: **טנא הסס משום סמורה.** אידי דאמרי צבתימיה דמי נמי צבתימיה: **והכא טנא משום מעילה.** ואידי דאיירי צבתימיה איירי נמי צבתימיה: **מתנא:** המפריש מעות לגויריותו. ולא פירש אלו לחטאת ואלו לעולה ואלו לשלמים: **נא נהנין ולא מועלין.** בכל אותן המעות: **מפני שכן ראויין להביא כנוון שלמים.** כלומר דככל יא מנה ומנה מלינין למימר זה הפריש לשלמים ושלמים קדשים קלין יניחו ואין כוון מעילה כדתנן צ"י קמא (ע"ז דף ט'): **קדשים קלין לפני וירקת דמיה** אין מועלין בהן ומאי טעמא אויל לקולא דאי אמרה (י) (וימלא) כוון ראויין להביא עולה ואיכא מעילה צבולהו מכל מקום דמי שלמים איכא צבתימיה דאין בני מעילה ואם מיימי עלייהו קרבן מעילה אישתכח דקא מיימי חולין לעורה הלכך יא לקולא דלא נהנין ולא מועלין: **מעוט סמומא.** דלא פריש: יפלו גרובה ט.